

[Johs. Christiansen.]

ningstilvækst, er det både synd og skam, at man på denne ø står i en udvikling af den helt modsatte karakter.

For at gå lige til sagen: det er en bro eller en dæmning mellem Nyord og Ulvshale, der skal til. Efter tidligere foretagne undersøgelser kræves der hertil et beløb, som vel i dag kan anslås til næppe over 1½ mill. kr. Set i forhold til statsbudgettet er dette beløb til at overse, hvorimod ulemperne ved de bestående forhold nærmest er uoverskuelige set med Nyord-beboernes øjne. Trafikken til og fra øen besørges om hverdagen med postbåd, derudover med færge fra Ulvshale, og da øens beboere væsentligst lever af landbrug, skal der ikke større fantasi til at se, hvilke besværligheder der er forbundet med fragt af kreaturer, sukkerroer o. lign. Nogen lærer på øen er der ikke, dette job må præsten tage sig af. Hvad de unge angår, er de praktisk taget afskåret fra at få del i de goder, der knytter sig til landbrugsfaglig undervisning, teknisk skole, aftenskole o. lign., da befolkningen er for lille til selv at holde sådanne undervisningsformer i gang. Værst er det, når sygdomstilfælde af alvorlig akut karakter eller komplicerede fødsler indtræffer, navnlig hvis det sker om natten eller i storm eller snefog. Da der naturligvis ingen læge er på øen, er det i virkeligheden et spørgsmål om liv og død.

Det er nu tredje gang, jeg forsøger at appellere til den højtærede minister for offentlige arbejder. Første gang var kort efter befrielsen, på hvilket tidspunkt man imidlertid skød sig ind under hensynet til de store genopbygningsarbejder for landet som helhed. Anden gang var i 1950; da var det kreditstramningen, man henviste til, og heller ikke da skete der noget. Denne gang håber jeg oprigtigt, at der må blive taget fat på sagen. Nogen virkelig undskyldning for, at der ikke bliver det, kan jeg i alt fald ikke få øje på. Jeg henstiller indtrængende til den højtærede trafikminister at lade sagen undersøge og iøvrigt stille sig velvilligt under dens videre behandling. Der står virkelig meget store økonomiske såvel som menneskelige værdier på spil, og jeg kan med min bedste vilje ikke se andet, end at man næppe kan være bekendt fort-

sat ikke at tage dette spørgsmål op til en grundig og positiv behandling.

Der har været tale om at udtørre Dybsø fjord syd for Næstved. Herover er de mange fiskere, der bor fjorden rundt, blevet stærkt foruroiget; de har nu engang deres erhverv her. Men dertil kommer, at denne fjords relativt lave vandstand gør den til en meget stærkt søgt yngleplads, hvorved sagen får vidtrækkende betydning for fiskeriet som helhed i det sydøstlige Danmark. Alle må naturligvis i høj grad påskønne de landvindingsbestrebelse, som udfoldes for at skabe ny agerjord rundt om i landet, til erstatning for de store arealinddragninger, der har fundet sted i de senere år, ikke mindst til militære anlæg. Men Dybsø-fiskerne, som må siges at have et særligt kendskab til forholdene her, gør meget energisk gældende, at jordbunden i fjorden ikke egner sig til omdannelse til dyrkbare arealer. I samme retning tyder den omstændighed, at et lignende udtørningsprojekt, som for en snes år siden eller så blev forelagt jordlovsudvalget, pure blev afvist. Nogle bundundersøgelser af ny dato er af fiskeriet blevet karakteriseret som foretaget af ikke uvildige kapaciteter. På et protestmøde i august har fiskerne derfor rejst krav om, at man lader helt uvildige geologer foretage en omhyggelig, strengt videnskabeligt underbygget undersøgelse af fjordens bundforhold, inden man eventuelt går videre i sagen. Dette krav vil jeg, uanset hvordan det nu måtte forholde sig med den allerede foretagne bundanalyse, meget gerne støtte. Det er ikke alene et meget vigtigt erhvervsspørgsmål for fiskerne og deres familier, denne sag drejer sig om, men der vil også blive tale om betydelige udgifter for det offentlige ved udtørringen. Under hensyn til begge disse forhold kan de fornødne forundersøgelser ikke være for grundige, og det er da dette, jeg gerne vil bede den højtærede minister have sin opmærksomhed henvendt på.

Der er endnu et lokalt anliggende, jeg ønsker at fremdrage. Det drejer sig om nogle planer, som militæret i nogen tid skal have arbejdet med vedrørende en større udvidelse af Vordingborg garnisons øvelsesplads. Man skal såvidt mig bekendt have interesseret sig for en meget betydelig